

Славний прежде предводители,  
В празности, в лов ся занимаваха,  
Общаго блага те грабители,  
Увеселения сам ищяха!

Злобно обаче несъгласие,  
Мълви, раздори кто бя вносело,  
Носеше горко разорение,  
Суетно е юначество било! <sup>1</sup>

Тези стихове напомнят следния текст от «Словото»:

Усобица княземъ на поганяя погыбе,  
рекоста бо братъ брату:  
«Се мое, а то мое же».  
И начяша князи про малое  
«се великое» вльвити,  
а сами на себѣ крамолу ковати,  
а погании съ всѣхъ странъ прихождаху съ побѣдами  
на землю Рускую». <sup>2</sup>

Такава реминисценция са и стиховете:

По-добре смърт с юнашка борба,  
Нежели живот сѣ безчестен.  
По-добре свобода минут една,  
Нежели цял век жизни рабствен. <sup>3</sup>

В «Словото» княз Игор говори на своята дружина:

Братие и дружино!  
Луце жь бы потяту быти,  
неже полонену быти;  
а всядемъ, братие,  
на свои бръзья комони,  
да позримъ  
синего Дону. <sup>4</sup>

П. Р. Славейков също така се е възползувал в своето творчество от «Слово о полку Игореве». И при него нямаме определени, точни сведения, изказвания на Славейков, че е познавал и чел това съчинение, но такава свидетелство не е и толков необходимо. Защото по времето на голямата книжовна и обществена деятелност на Славейков за «Словото» в науката вече има богата литература, то е преведено на много чужди езици, има няколко новоруски превода и пр. Особено ценни научни изследвания за него се появяват в Русия. Всичко това не е могло да остане неизвестно на Славейков. Има едно пряко свидетелство — през 1877 г. той вече притежавал руската христоматия на Андрей Филонов, за която пише на сина си Иван: «Освен това аз пригатвам за по-късно време и примерна една христоматия на български, като се ползвам от най-новата на руски четириритмна христоматия на Андрея Филонов, която е най-хубавото нещо от колкото зная досега по тази част, и което не е засега на никого друго работа. Тя е дала повод на много преводи, що съм направил, кога сполучени, кога не, а в същото време на много оригинални стихотворения, що съм запоследне написал». <sup>5</sup> Кое издание на тази христоматия

<sup>1</sup> Г. С. Раковски. Горский пътник, стр. 70—71, 75.

<sup>2</sup> Сл. о п. Иг., ЛП, стр. 17.

<sup>3</sup> Г. С. Раковски. Горский пътник, стр. 125.

<sup>4</sup> Сл. о п. Иг., ЛП, стр. 10.

<sup>5</sup> Писма от П. Р. Славейков. — Сборник за народни умотворения, наука и книжнина, кн. XX, София, 1904, стр. 169—170. Повече вж. у Б. Ст. Ангелов. Един опит на П. Славейков за превод на «Слово о полку Игореве». — Сп. «Език и литература», XI, 1956, кн. 4, с. 307—309.